

MEZIVÁLEČNÉ ŘECKO

PhDr. Kateřina Kolářová

Řecko po první světové válce

- ▶ z první světové války vyšlo Řecko jako vítězný dohodový stát
 - ▶ přitom se Řecku do války moc nechtělo, protože král Konstantin byl zeťem císaře Viléma, takže byl germanofilsky zaměřen, ale na nátlak Dohody a díky chytrému a politicky zkušenému premiéru Venizelosovi do války Řecko nakonec vstoupilo, a to právě na straně Dohody
- ▶ Řecko tak přišlo k největšímu území, i když pro průběh války příliš nepřineslo, řecká armáda bojovala na Soluňské frontě spolu s Francouzi, Brity, ruským expedičním sborem a srbskou armádou.
 - ▶ na základě Sevrevské mírové smlouvy tak Řecko získalo oblast západní a východní Thrákie, poloostrov Gallipoli a část Malé Asie kolem města Smyrny
 - ▶ Eleftherios Venizelos nebyl v roce 1915, tj. před vstupem Řecka do první světové války přívržencem toho, aby se Řecko dostala až na maloasijský kontinent
 - ▶ ale po válce došlo ke splnění „Megali ideji“ – Řecko se stalo zemí dvou kontinentů, pěti moří (Jónské, Středozevní, Egejské, Marmarské a Černé moře)

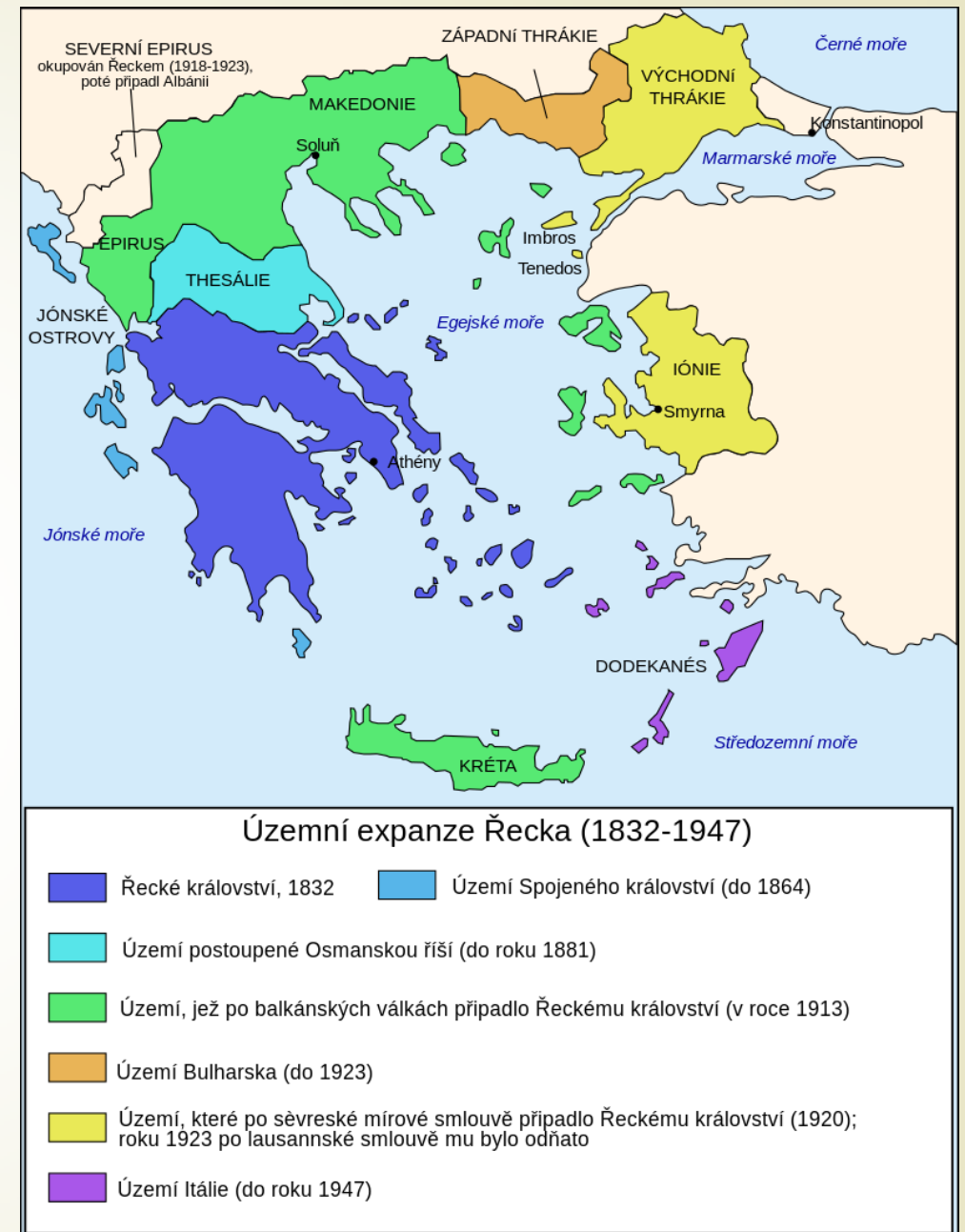
Venizelos při
jednáních v Paříži

Sevreská mírová smlouva

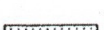

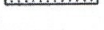

- roku 1920 v Sevres (Francie) byla sestavena *mírová smlouva s Tureckem*
- mírová dohoda, která byla založena ještě se sultánovým režimem, který zde stál jako poražený
- tato dohoda se blížila parcelaci, která byla v tajných dohodách, Turecku odnímala velká území
- Blízký východ měl připadnout Francii a Velké Británii
- jižní Turecko mělo být italskou okupační zónou
- Řecko mělo dostat východní Thrákii a maloasijské pobřeží se Smyrnou
- tato mírová dohoda zmrzačila Osmanskou říši, protože ji zbavila arabského světa a velké části Maloasijského poloostrova (Řecko, Itálie, Francie)
- Turecku zůstalo jen vnitrozemí Anatólie
- reakcí na tento výsledek je to, že po první světové válce to vybudí k silnému nacionalistickému hnutí, zaměřenému proti spojencům a sultánovi
- úžiny měly původně připadnout Rusku, ale vzhledem k bolševické revoluci to nepřípadalo v úvahu. Úžiny tedy formálně zůstaly osmanské říši, a de facto se dostaly pod mezinárodní správu

TERITORIJALNI RAST GRČKE

	1832. Prvobitna Kraljevina Grčka		1920. Turska prepušta istočnu Trakiju i enklavu Smirne po odredbama Sporazuma u Sevru (koji nije ratifikovan)
	1864. Britanija prepušta jonska ostrva		1923. Turska zadržava istočnu Trakiju i enklavu Smirne po odredbama Lozanskog sporazuma
	1881. Turska prepušta Tesaliju i deo Epira		1947. Italija prepušta Dodekanez po odredbama Pariskog sporazuma
	1913. Turska prepušta Makedoniju, Krit i egejska ostrva		
	1918. Bugarska prepušta zapadnu Trakiju		

SITUACE V TURECKU

Turecko tedy zůstalo na straně poražených – Turecko tak fakticky přestalo existovat jako mocnost, ale také jako stát, navíc, kdyby mírová smlouva vstoupila v platnost jak měla, tak se Cařihrad stal mezinárodním městem a Thrákie by patřila Řecku

- ▶ turecký sultán Mehmed VI. sice mírovou smlouvu podepsal, ale v té době byl sultán už jen loutkou v rukou spojenců. Do čela odporu proti smlouvě se postavil Mustafa Kemal, hrdina od Dardanel.
- ▶ Řekové se již v roce 1919 vylodili ve Smyrně a obsadili západní Anatolii, podobně i Itálie. Tato situace vyvolala mezi Turky rozhořčení
- ▶ Mustafa Kemal, jako inspektor maloasijské třetí armády získává ve vnitrozemí přívržence pro plán obnovit Turecko na republikánských a sekulárních základech. Jeho centrem se stala Ankara
- ▶ Jde o počátek tureckého nacionalistického hnutí a obrození, kdy Mustafa vidí, že sultánský režim je neschopný, a že už dál nemůže existovat, že už nemůže existovat spojení státu s náboženstvím, protože jde o regres, který se musí odmítnout, aby bylo Turecko schopno v nových podmínkách přežít
- ▶ využil tedy příležitosti, protože viděl, že neturecké evropské i asijské oblasti se prostě musí Spojencům přepustit, ale nepřijal plány na rozdělení Anatolie
- ▶ v létě 1919 Mustafa začal objíždět zemi a organizoval přívržence nacionalistického hnutí, přičemž všude nacházel pozitivní přijetí a ohlasy

Poslední turecký sultán Mehmed VI. (1918–1922) a Mustafa Kemal „Atatürk“

SITUACE V TURECKU

- ▶ v září 1919 Mustafa Kemal svolal nacionalistický kongres, který schválil „Národní pakt“, který měl šest bodů (dokument, který je pro Turky důležitý stejně jako pro Američany ústava George Washingtona):
 - ▶ obnovení Turecka na základě principu o sebeurčení národa
 - ▶ odmítnutí kapitulace
 - ▶ prohlášení, že Cařihrad bude město turecké, ne ruské, anglické nebo nějaké jiné.
 - ▶ Ve volbách v říjnu 1919 získalo nacionalistické hnutí většinu. Parlament, který se sešel v ledne 1920 přijal za základu dalšího tureckého vývoje Národní pakt.
 - ▶ Spojenci na základě tohoto protivení se jejich vůli okupovali Cařihrad a Dardanely.
 - ▶ nacionalistické hnutí tím ovšem pouze zesílilo,
- ▶ 23. dubna 1920 v Ankaře proběhlo velké národní shromáždění, kde Mustafa Kemal odmítl sultánův režim a došlo tak k vytvoření dočasné vlády s prezidentem
 - ▶ Tato vzdorovláda měla kupodivu velkou podporu, jakkoli vystupovala striktně sekulárně
 - ▶ Využívala rozporů mezi spojenci, a uzavřela smlouvu o přátelství a spolupráci se Sovětským Ruskem, dílčí smlouvy také s Itálií a Francií. Řecko ta s Británií zůstalo osamoceno v dohlížení na naplnění Sévreské smlouvy.

řecká vojska do Malé Asie?

- ▶ řecká akce pomohla k tomu, aby se ukázalo, že vojska Mustafa Kemala jsou natolik silná, že si mohou dovolit odmítnout původní mírovou smlouvu
- ▶ V dubnu roku 1919 se řecká vojska vylodila v Malé Asii. **ELEFTHERIOS VENIZELOS** se zabývá myšlenkou, že území by se mělo rozšířit, aby bylo bezpečnější, a aby mohla být turecká armáda poražena
 - ▶ proti tomuto jednání vystupuje plukovník **IOANNIS METAXAS**, který zpracoval důvody, proč by se Řecko na Maloasijský poloostrov pouštět nemělo
 - ▶ konkrétně se jednalo o názor, že z počátku by byla řecká armáda ve výhodě, ale dále ve vnitrozemí by se tato výhoda zmenšovala a nakonec by řecká armáda dopadla stejně jako před sto lety francouzská armáda Napoleona Bonaparta (tehdy to bylo pro Napoleona 1 000 kilometrů, nyní pro Řeky 700 kilometrů – takřka stejná situace)
 - ▶ Myšlenka Velkého Řecka na pěti mořích a dvou kontinentech ale byla silnější, než varování.

Princ Jiří ve Smyrně

Řecký útok

další vývoj v Řecku

- ▶ V červnu, po vstupu Řecka do Války, abdikoval král Konstantin a na trůn nastoupil jeho syn Alexandr. Řecko je docela nesmiřitelně rozděleno mezi venizelisty a roajalisty.
- ▶ Na 14. listopadu byly vypsány volby
- ▶ V průběhu volební kampaně umírá na otravu krve král Alexandr.
- ▶ Koruna je nabídnuta nejmladšímu Konstantinovu synovi Pavlovi, který ji odmítá s tím, že jeho starší bratr Jiří a otec Konstantin se nikdy svého nároku na trůn nezřekli.
- ▶ ve volbách překvapivě zvítězili roajalisté. Venizelos byl poražen a odešel do dobrovolného vyhnanství.
- ▶ Do země se vrací krále Konstantina a stojí před ním otázka, zda má přerušit řeckou intervenci do Turecka nebo ne.
- ▶ Nadšení pro Velkou ideu převážilo a v intervenci pokračovali
- ▶ konečný výsledek byl ale drtivá porážka a dochází k národní katastrofě

ŘEKOVÉ V MALÉ ASII

operace v Malé Asii začaly v březnu 1921 vše začalo přesně tak, jak Metaxas předpověděl:

- ▶ čerstvá řecká armáda postupovala do vnitrozemí
- ▶ Mustafa Kemal Řeky dál lákal do vnitrozemí (jako kdysi Kutuzov Napoleona) a před Ankarou měl opevnění na řece Sakaře
- ▶ v srpnu 1921 došlo ke krvavé bitvě na Sakaře, kdy Řekové čtrnáct dní bez přestání útočili, ale Turci útoky úspěšně odráželi (obě strany ztratily asi 50 % mužstva)
- ▶ Řekové byli zastaveni, jednalo se o přelom v průběhu války
- ▶ začala zima, došlo ke špatnému zásobování, a tak se řecká armáda musela začít stahovat a přitom propadala stále více demoralizaci
- ▶ 26. srpna 1922 nařídil Mustafa Kemal útok
- ▶ Severní část řecké armády se víceméně organizovaně dostala k Marmarskému moři a byla převezena do Řecka
- ▶ Jižní část armády se víceméně neorganizovaně dala na ústup
- ▶ Spolu s ní prchalo i civilní obyvatelstvo do Smyrny
- ▶ Větší část armády byla evakuována na přilehlé ostrovy před tím, než Mustafa Kemal vjel 9. září 1922 triumfálně do města.
- ▶ Vítězství tureckého nacionalismu bylo oslaveno vypálením křesťanských čtvrtí Smyrny
- ▶ Přitom bylo zmasakrováno, na dohled spojenecké flotily, tisíce lidí. Odhady se pohybují mezi 30 000–100 000 Řeků a Arménů. Další tisíce mužů byly odvečeny do vnitrozemí, kde vesměs bídně zahynuly.
- ▶ jediný, kdo se do tohoto dění zapojil, byla Francie, která zprostředkovala příměří mezi Řeckem a Tureckem, 11. října 1922
 - ▶ díky vítězství byl svržen turecký sultánský režim, spojenci opustili Cařihrad, poslední turecký sultán Mehmed VI. umírá roku 1926 v emigraci ve Švýcarsku

Hořící Smyrna

Situace v Řecku

- ▶ katastrofální porážka mezitím vyvolala v Řecku politický otřes:
 - ▶ do čela nespokojenců se postavil plukovník **NIKOLAOS PLASTIRAS**
 - ▶ dochází k vytvoření revolučního výboru
 - ▶ 26. září 1922 je královi dáno ultimátum k jeho abdikaci, což král udělal a jeho nástupcem se stává jeho nejstarší syn Jiří II.
 - ▶ je ale vyvolán státní převrat, Plastiras převzal moc a vytvořil výbor pro národní blaho, který měl rozhodnout o tom, kdo za národní katastrofu může – následně je obviněno šest roajalistických politiků a generálů, kteří jsou popraveni (tato poprava do budoucna řecký národ rozdělí)

mírová konference v Lausanne

- ▶ mírová konference v Lausanne proběhla 22. listopadu 1922
 - ▶ mírová smlouva byla podepsána až v červenci 1923
 - ▶ šlo o mírovou smlouvu, která nahrazovala původní smlouvu sevreskou
 - ▶ Řekové museli opustit východní Thrákií a Smyrnu
 - ▶ hlavním výsledkem bylo, že Turecko bylo uznáno v hranicích Malé Asie a východní Thrákie s Cařihradem a úžinami
 - ▶ hlavním cílem však bylo vytvořit mír mezi Řeckem a Tureckem, čehož šlo dosáhnout jen jediným východiskem, a to bylo výměnou obyvatelstva:
- ▶ pravoslavné obyvatelstvo mělo odejít z Turecka do Řecka, problém byl ten, že někteří z nich vůbec neuměli řecky, někdy to nebyli ani Řekové (Gagauzové, pravoslavní Arabové, apod.)
- ▶ muslimové měli odejít z Řecka do Turecka
- ▶ (výjimkou byl Cařihrad)
 - ▶ vítězství tureckého nacionalismu
 - ▶ definitivní porážka velké řecké ideje, protože byl z maloasijského pobřeží po 3 000 letech vyvrácen z kořenů helenismus (byl zde od 10. století před Kristem, kdy proběhla Trójská válka)
 - ▶ grecizace Makedonie (centrum revolučních řeckých myšlenek)

režim v Turecku

- ▶ pod vedením MUSTAFY KEMALA, prvního tureckého prezidenta, si Turci vybudují moderní Tureckou republiku
- ▶ ryzí laický stát. V roce 1922 byl zrušen sultanát i chalifát
- ▶ od této doby má být islám soukromou věcí každého jednotlivce ve státu a islám má na stát pouze malý vliv
- ▶ snaha o rozvoj demokratického systému ve specifických podmínkách
- ▶ i tak vládl Kemal pouze s jednou stranou, která měla dominantní pozici
- ▶ byl sice republikán, měl sice parlament, ale stejně šlo o vládu jednoho muže a nešlo tedy o západoevropský typ demokracie
- ▶ pro vývoj Turecka to ale i tak byl modernizační skok
- ▶ světský stát, kde náboženství nehraje státní roli
- ▶ zrovnoprávnění žen
- ▶ Kemal a Mladoturci jsou proevropští, armáda je ochráncem kemalovských tradic

- ▶ roku 1923 probíhá konference o Turecku v Lausanne (v neutrálním Švýcarsku) – revize Sevreské smlouvy
 - ❑ zde už je Turecko reprezentováno Kemalem (ten roku 1922 získal moc a jeho hnutí se zbavilo sultána) – revize mírové smlouvy
 - ❑ výsledkem bylo to, že Turecko získalo území, které známe dnes, na evropském území získalo Turecko svrchovanost nad Istanbulem, Drinopolskem a úžinami
 - ❑ znamenalo to polický úspěch, radikální zvrát

etnické změny v řecké části od roku 1912

- ▶ roku 1912 ze zabraného území Makedonie a z ostrovů uteklo 100 000 Muslimů, převážně Turků (ale nejen) do Turecka
- ▶ roku 1913 z řeckého území uteklo 50 000 Turků do Turecka, z Makedonie a Thrákie 60 000 Bulharů, z bulharské území 70 000 Řeků
- ▶ během první světové války dále probíhala a pokračovala výměna obyvatelstva
- ▶ roku 1914, 1915 z Řecka odešlo 115 000 muslimů do Turecka a 115 000 Řeků se nastěhovalo tam, kde předtím byli Turci
- ▶ po první světové válce odešlo 53 000 Bulharů z Řecka, 30 000 z bulharské částí (Strandža, východní Rodopy) – dobrovolná výměna
- ▶ po roce 1922 odešlo z Řecka půl milionu Turků a 1 300 000 Řeků se dostalo do Řecka a byli umístěni tam, kde to bylo nejjednodušší, a kde nebyli starousedlíci, tj. do severní Makedonie a západní Thrákie
 - ▶ problém byl s tím, že se jednalo nejen o rolníky, ale také o lidi z měst a vznikl tady problém se zaměstnáním, protože zde nebylo tolik pracovních pozic
- ▶ k největší etnické změně došlo v Makedonii, která se tak stala takřka etnicky homogenní
 - ▶ předtím zde žilo asi 40% Řeků, 40% muslimů, 20% Bulharů a dalších
 - ▶ poté 90% Řeků, 0,1% muslimů, 4% Bulharů

maloasijská katastrofa

- snaha o národní sjednocení všech Řeků byla tedy dovršena v roce 1922 tzv. Maloasijskou katastrofou, která je dodnes považována – spolu s kyperskou otázkou - za největší trauma současných Řeků a je zařazena mezi největší etnické čistky v soudobých dějinách lidstva
- půl druhého milionu Řeků bylo vyhnáno z oblastí, které obývalo bezmála tři tisíciletí
- většina z nich našla nový domov v současném Řecku, zatímco další početně posílili již existující komunity řecké diaspory.
- dějiny meziválečného Řecka jsou v tom smyslu především dějinami o adaptaci statisíců maloasijských uprchlíků v nové vlasti.

nestabilita řecké politiky

- Řecko svá vítězství z první světové války přetvořilo ve velkou porážku
- stále zde docházelo k soupeření republikánů a roajalistů
- Venizelos nebyl odpůrcem krále, ale spíše chtěl parlamentní monarchii, ale definitivní porážka zapříčinila to, že se z lidí stali tvrdí antimonarchisté a republikáni, oproti tomu však stáli tvrdí tradiční přívrženci krále
- otázka způsobu vlády byla komplikovaná tím, že do politiky se pletli vojáci a armáda (nebyli v centru dění, ale stáli v pozadí se svými zbraněmi)
- všude jinde byli vojáci ve prospěchu moci, ale v Řecku byla situace taková, že kde byla sice skupina roajalistických vojáků, ale větší skupina vojáků byla republikánská (touha po řádu)
- vojenské převraty v letech 1922, 1925, 1926, 1933, 1936

další problémy

- ▶ Řecko bylo zemí do značné míry závislé na zemědělství, ale problém byl navíc ten, že na zemědělství specializovaném
 - v zemědělství pracovalo před druhou světovou válkou přes 60% obyvatel, ale protože se jednalo právě o zemědělství specializované, většinu zemědělských produktů muselo Řecko dovážet
 - zemědělství bylo zaměřeno na rozinky, váno, tabák, olivy a olivový olej – tyto produkty představovaly 68% řeckého vývozu, navíc na takové práce bylo nutné mít více pracovních sil (místo dvaceti třeba sto – složité obdělávání, celoroční práce)
- ▶ dalším problémem byla skutečnost, že ještě ve 30. letech mělo Řecko skoro největší negramotnost z balkánských zemí: v Jugoslávii byla gramotnost 70%, v Řecku v roce 1930 bylo 43% negramotných obyvatel (v Bosně a Hercegovině a v Makedonii byla gramotnost kolem 30%)

Řecko v letech 1923–1928

- ▶ období ve znamení budování řecké republiky
- ▶ v prosinci 1923 proběhly volby a byla zde touha po ústavním pořádku (Venizelos)
- ▶ král Jiří II. byl přemlouvám, aby odešel ze země než budou volby, poté se uspořádal plebiscit, který nakonec znamenal vítězství
- ▶ v dubnu 1924 se v plebiscitu dvě třetiny Řeků vyjádřily pro republiku, jedna třetina byla proti (důležité je mít na paměti, že všechny volby v této době probíhaly pod nátlakem a byly zmanipulované) X v roce 1936 bylo 90% obyvatelstva totiž zase pro monarchii
- ▶ bylo nutné vytvořit ústavu, ale objevily se zde jiné skutečnosti:
- ▶ proběhl incident s Italy na Korfu
- ▶ další incident měli Řekové roku 1925 s komity v Bulharsku, kam násilně vpadli, ale následně pak museli zaplatit škody
- ▶ spory s Tureckem jsou zřejmé, po výměně obyvatelstva šlo především o spor Fanariotů a Řeků v Cařihradu
- ▶ Řecko nemělo přátelské vztahy ani s Jugoslávií, i když to byli dlouhověcí spojenci
- ▶ od první balkánské války spolu měli uzavřený pakt o spojení
- ▶ v roce 1915, kdy Německo a Rakousko-Uhersko nejvíce tlačilo na Srbsko, ale Řekové nepřišli na pomoc a došlo k ochlazení vztahů
- ▶ dalším sporem ve vztahu Řecka a Jugoslávie byl přístav Soluň

Řecko v letech 1923–1925

- ▶ politická nestabilita a korupce, které Venizelosova strana podléhala – proti nim stála:
 - národní strana (rojalistická) v čele: **PANAGIS TSALDARIS**
 - ultranacionalistická strana v čele s METAXASEM
- ▶ vlády se pořád měnily
- ▶ v červnu 1925 republikánský vojenský generál **THEODOROS PANGALOS** provedl první vojenský puč a zavedl vojenskou diktaturu s cílem politické smíru a zachování hospodářství
- ▶ na jednu stranu šlo o republikána, ale na stranu druhou ničil některé noviny, někteří politikové byli posláni do vyhnanství, probíhaly válečné soudy, apod.
- ▶ ale i přesto bylo vidět, že to myslí dobře a v historiografii nebývá odsuzován
- ▶ různá opatření typu: ženy nesměly nosit sukně kratší než 14 centimetrů od země
- ▶ po roce jeho snah ho svrhla jeho vlastní republikánská garda
- ▶ vypsaný nové volby, kde zvítězili řečtí demokraté
- ▶ Venizelos se vrací z vyhnanství, kde byl od roku 1920 a ujal se vlády jako premiér
 - snažil se nezasahovat do vnitřní politiky a zaměřil se především na politiku zahraniční:
 - obnovení diplomatických vztahů s Tureckem a vztahů, které byly přátelské
 - roku 1935 vznikl „Balkánský svaz Jugoslávie, Řecka a Turecka“
 - Řecko zaplatilo i odškodnění Turkům, kteří museli z Řecka odejít ještě před laussainskou smlouvou
 - upevnění mezinárodního postavení Řecka

Theodoros Pangalos

ELEFTHERIOS VENIZELOS (1864–1936)

- významný řecký revolucionář, proslulý státník
- zastával několikrát za sebou post předsedy vlády řeckého státu (1910–1920 a 1928–1932)
- jeho význačný vliv na vnitřní i vnější záležitosti řeckého státu mu vynesl titul "*tvůrce moderního Řecka*, někdy je též známý pod dalším titulem *Velký Krétan*
- poprvé se objevil na mezinárodní scéně v souvislosti se svojí významnou rolí ohledně autonomie Kréty v rámci Osmanské říše a posléze jejím spojením (*enosis*) s Řeckem
- brzy poté pozván do samotného Řecka, aby vyřešil tehdejší problematickou politickou situaci a stal se premiérem
- jeho zásluhou uskutečněny nejen ústavní a hospodářské reformy, ale také reorganizace armády a námořnictva = modernizace řecké společnosti a příprava vojenské složky na nadcházející ozbrojené konflikty
- během balkánských válek měl zásadní podíl na vytvoření balkánské ligy (aliance balkánských států proti Osmanské říši)
- díky jeho vedení se populace a územní rozsah Řeckého království takřka zdvojnásobily – Řecko získalo Makedonii, Epirus a zbytek Egejských ostrovů
- během první světové války se rozhodl přiklonit na stranu Trojdohody a podařilo se mu tak znovu dosáhnout územních zisků
 - ❑ spolu s tím se však dostal do sporu s tehdejším řeckým králem Konstantinem I., což vedlo k takzvanému národnímu rozkolu
 - ❑ populace země se tak rozdělila na dva tábory – *venizelisty* a *roajalisty*
 - ❑ mocenský boj, který tak v Řecku vypukl, následně po několik desetiletí ovlivňoval další politický a společenský vývoj země
 - ❑ přes své úspěchy byl Venizelos roku 1920 poražen ve volbách, což později způsobilo prohru v řecko-turecké válce
- během následujícího působení ve funkci ministerského předsedy (1928-1932) Venizelos úspěšně normalizoval vztahy se sousedními státy a dále prohloubil své ústavní a hospodářské reformy
- roku 1935 se zúčastnil nezdařeného pokusu o puč, následně vystoupil z politického života a odjel ze země

třicátá léta v Řecku

- ▶ na počátku třicátých let však dochází v Evropě k velké hospodářské krizi:
 - ❑ tato krize silně poškodila i tak špatné řecké hospodářství (nebyla poptávka na tak specializované produkty jako jsou olivový olej, rozinky, apod.)
 - ❑ v letech 1929-1931 se řecký vývoz zmenšil až o 40%
- ▶ Venizelos byl politikem 19. století, byl romantickým nacionalistou, uměl vyburcovat masy lidí, ale neuměl s ekonomickou krizí bojovat; tentokrát šlo o peníze, hospodářství a ekonomii, navíc už nebyl tak silným vůdcem (korupce)
- ▶ volby v roce 1932 ukázaly, že se politické klima změnilo v neprospěch republikánů a Venizelose, naopak úspěch slavil Panajis Tsaldaris
- ▶ ten však nebyl schopen kvůli systému sestavit roajalistickou vládu, a tak u moci zůstal Venizelos, ale už byl slabým představitelem
- ▶ obnovené volby v roce 1933 Venizelos prohrává a je zde snaha o nastolení královské moci – 2 puče v letech 1933 a 1935:
 - ❑ puče organizované za spásu republiky v její prospěch
 - ❑ skončily ale neúspěchem a přispěly naopak k pádu republiky
 - ❑ po volbách v červnu 1935, kdy roajalisté měli opět většinu, vojáci do puče zatáhli i už zoufalého Venizelose, ale došlo k neúspěchu a republikánská vláda byla zcela zkompromitována

třicátá léta v Řecku

- ▶ nastal čas, kdy se do čela dostávají roajalisté, kteří nakonec vypsali referendum o návratu krále
- ▶ v Řecku se začínají v této době objevovat komunisté (do té doby byli zanedbatelní), které krize povzbudila a získávali čím dál větší počet příznivců a roajalisté v nich právem viděli nebezpečí
- ▶ komunisté a republikáni vytvářejí národní frontu proti reakční monarchii, čehož využil Metaxas:
 - ❑ jeho radikální strana nebyla silná
 - ❑ přesvědčil však krále, aby udělal vládu silné ruky
 - ❑ Metaxas udělal něco, s čím nikdo nepočítal, a sice úspěšný vojenský převrat ve prospěch roajalistů
- ▶ tento převrat se uskutečnil 4. srpna 1936 a šlo o převrat nekrvavý, král ho jmenoval do čela parlamentu, a ten Metaxas pak následně rozpustil
 - ❑ začal vládnout jako Mussolini
 - ❑ měl titul „archigos“, tedy vůdce
 - ❑ počátek „Metaxasovy diktatury“

Metaxasova fašistická diktatura

- ▶ v čele své diktatury stál až do své smrti roku 1941
- ▶ neměl se o co opírat, proto vytvořil novou státní teorii, a to tu, že Řecko mělo tři období národní velikosti, konkrétně:
 - ❑ *antické období* (v 5. století za Perikla, který v demokratickém Řecku vládl jako diktátor)
 - ❑ *byzantské období* (také autokratický režim)
 - ❑ *tzv. režim 4. srpna* (= jeho vlastní režim)
- ▶ rozpustil politické strany (i zákaz komunistů) a parlament, vyhlásil výjimečný stav
- ▶ vydal ustanovení, která omezovala základní lidská práva
- ▶ zatýkání opozičních vůdců
- ▶ zákaz stávek
- ▶ vláda tvrdé ruky, způsobem fašistickým jako v Itálii
- ▶ podobné symboly mládežnické organizace
- ▶ vydal nařízení, která zaměstnavatelům nařizovala základní minimální platy práva zaměstnanců na dovolenou
- ▶ zrušil odbory – dvojsečné (Mussolini také udělal zákaz odborů a dal lidem práci)
- ▶ soudy vyháněly nevhodné osoby do vyhnanství na ostrovy
- ▶ policie bez udání důvodu mohla vpadnout do jakéhokoliv domu a mohla si dělat co chtěla
- ▶ zdravotnická reforma – byla povinná zdravotní péče (= nacionální a národní spravedlnost)

IOANNIS METAXAS (1871–1941)

- řecký generál a diktátor, předseda vlády v letech 1936–1941.
- armádní důstojník (1897) v řecko-turecké válce
- před balkánskými válkami byla reorganizována armáda – jeho aktivní účast (v roce 1913 byl jmenován hlavním velitelem řeckého generálního štábu)
- Metaxas podporován řeckým králem Konstantinem I.
 - ❑ roku 1917 byl král sesazen a Metaxas ho následoval do exilu, vrátil se až v roce 1920
 - ❑ roku 1923 řídil ze zákulisí pokus o státní převrat ten se však nezdařil a Metaxas musel opět načas odejít ze země.
- v roce 1935 bylo v pochybném referendu většinou 97% hlasů rozhodnuto, že se země vrátí k monarchistickému zřízení a na trůn dosedl Jiří II.
 - ❑ v roce 1936 jmenoval Jiří II. Metaxase prozatímním ministerským předsedou
 - ❑ ten poté za podpory krále na sebe strhl veškerou moc a prosadil vyloučení některých prvků z ústavy zaručujících občanům demokratická práva
 - ❑ jeho režim se zaměřil na postupnou likvidaci opozice, zejména komunistů
- proslavil se tím, že se postavil na odpor italskému diktátorovi Mussolinimu, který rozhodl o vpádu italských vojsk do Řecka 28. října 1940.
 - ❑ sebevědomí Italové narazili na tvrdý odpor řeckých vojsk.
 - ❑ italské jednotky daleko lépe vyzbrojeny, i tak nedokázali udržet nad situací kontrolu a po řecké ofenzivě byla fronta zatlačena zpět na albánské hranice (50 km od města Berat)
 - ❑ Italům na pomoc Německo – toho se již Metaxas nedožil (hnisavý zánět hrtanu – otrava krve)
- jeho politika:
 - ❑ Podporoval mezi lidem populární, názory, např. zavedl osmihodinový pracovní den a povinné zlepšení pracovních podmínek
 - ❑ řecký sociální zabezpečovací fond (IKA), zlepšen stav opevnění (Metaxasova linie na řecko-bulharské hranici).
 - ❑ v zahraniční politice – probritský postoj (v době ohrožení zejména Itálií hledání ochrany u Velké Británie
 - ❑ po Mussoliniho nátlaku na řecké strategické území se Metaxas nechal slyšet: „*Alors, c'est la guerre*“ (pak bude válka)
 - ❑ celé jeho prohlášení bylo veřejností shrnuto do slavného „*Ochi*“ (ne) dnes se v Řecku každoročně oslavuje Den Ochi

Metaxasova fašistická diktatura

- ▶ důvodem, proč Metaxas byl tak dlouho u moci, když mu chyběla podpora, byl fakt, že po roce 1936 zemřeli všichni důležití političtí představitelé (Venizelos, Tsaldaris, a další), takže v tuto chvíli neměl žádnou konkurenci
- ▶ sám ovšem politické schopnosti neměl, měl pouze schopnosti vojenské
- ▶ když převzal od krále Jiřího II. moc, tak měl v parlamentu jen 6 příznivců (z celkového počtu 250)
- ▶ po všech událostech od roku 1918 to ale byla první doba, kdy v Řecku zavládla stabilita (sice na principech diktatury a teroru, ale nepopravovalo se jako dříve)
- ▶ v roce 1941 po Metaxasově smrti se Řecko dostalo do německé okupace

- ▶ Bulharsko: osobní moc cara Borise
- ▶ Jugoslávie: od roku 1929 královská diktatura
- ▶ Albánie: král Zogua, který vládl na podobných principech jako Metaxas
- ▶ Turecko: republika s prezidentem (paradox)

literatura

- ▶ DEJMEK, Jindřich: *Zrod nové Evropy: Versailles, St-Germain, Trianon a dotváření poválečného mírového systému*. Praha 2011.
- ▶ DOSTÁLOVÁ, Růžena – OLIVA, Pavel – VAVŘÍNEK, Vladimír: *Stručná historie států ŘECKO*. Praha 2002.
- ▶ HRADEČNÝ, Pavel a kol. *Dějiny Řecka*. Praha 2004.
- ▶ HRADEČNÝ, Pavel: *Řekové a Turci: nepřátelé nebo spojenci?* Praha 2000.
- ▶ KREISER, Klaus – NEUMANN, Christoph – KUČERA, Petr: *Dějiny Turecka*. Praha 2010.
- ▶ PRAVEC, Karel: *Portréty Kemal Atatürk*. Praha 1967.
- ▶ ŘOUTIL, Michal – KOŠTÁLOVÁ, Petra – NOVÁK, Petr: *Katastrofa křesťanů: likvidace Arménů, Asyřanů a Řeků v Osmanské říši v letech 1914-1923*. Červený Kostelec 2017.
- ▶ ŠTĚPÁNEK, Václav: *Východní otázka Od počátků do konce 60. let 19. století*. Brno 2014.
- ▶ TEJCHMAN, Miroslav: *Balkán ve 20. století*. Praha 2016.
- ▶ VITÁKOVÁ, Alena: *Metaxasova diktatura v Řecku (1936-1941)*. *Historický obzor*, 2010, 21 (5/6), s. 110–120.
- ▶ WANNER, Jan: *Krvavý zrod moderního Turecka: Ankara mezi Londýnem a Moskvou*. Praha 2009.